

СТИХОВЕ В ЧЕРВЕНО И ЧЕРНО

ЙОРДАН ВАСИЛЕВ

Издателство

ССП

2021

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора или на издателство gabriell-e-lit.

© Йордан Василев, автор, 2021
© Крум Гергицов, предговор, 2021
© Габриела Цанева, корица, 2021
© ССП, 2021
ISBN 978-619-7463-13-2

ОПЕРА

ПЪРВА ЧАСТ

ПОЕТИЧНИ СЛОВА ЗА ЛЮБОВ,

БОГ И МУЗИКА

Йордан Василев е автор на проза, добил известност с първия си сборник “Исус днес... ако ходеше по земята” (2005 г.) и последвалите го белетристични книги – романите “Синята раса” (2006 г.), “Блокът” (2009 г.), “Студентът” (2014г.) и “Пътят на Йехова” (2016 г.). В електронните сайтове за литература представя и стихове. Такъв е и първият му поетичен сборник “Любовно адажио”. Така след завоюваното признание на белетрист, чрез словото си “на хартия” той се представя в много добра светлина и като поет.

Думите ми в заглавието на настоящия предговор са опорните стълбове на атмосферата, на която се крепи поетичният сборник на Йордан Василев. В неговите стихове има опиянение от любов, която се преплита през чувството за почит към Исус, а стихове в стил оперни речитативи отнасят съзнанието ни към друг вид любов – към близкия човек, към ближния, към отечеството – към другия. Така в своята съвкупност цялата стихосбирка носи атмосферата на музикалното адажио, интермецо – въобще на музиката.

Стиховете на Йордан Василев за любовта, написани в бял стих, са изпълнени с много чистота, мечтателност, дълбочина на любовното преживяване и стремителност на излятото чувство. Тяхната динамика се налага и от формата им, вертикално разположени, в това има динамика и устремност на изказа.

Чистотата, искреността, ефирността на любовния трепет в стиховете, обаче, преминава през обичта, почитта към Бог, към Исус, въобще през религиозното християнско чувство. Тъкмо това преплитане на едно земно чувство с трепета към божественото придава на любовта в поезията на Йордан Василев чувствителност близка до бляна, мечтателността, ефирния полъх. Това са стихове, които съществуват леко и нежно, въздушно и красиво. Цялата природа е съживена от възникналото любовно чувство у автора, а непрекъснатият му диалог с Бог още повече усилва чистотата и искреността им.

Тъкмо това преплитане и успоредно присъствие на една чисто любовна лирика с християнски мотив в нея придава на поезията на Василев ритъм на музика, придава ѝ някаква надземност и метафизика. За него любовта е вид катарзис, навлизане в дебрите на красивото, идеалното – един поетичен мираж, който авторът с наслада описва в своите стихове.

Любовта и божественото в поезията на Василев са синонимни думи – в света те са взаимнозаменяеми. Така те поддържат нашата душа чиста и непорочна, държат ни над бита и ни правят в любовта да се докосваме до Вселената, до небесните висоти.

А всичко това е музика на душата. Тъкмо тя звучи апотеозно в стиховете на Йордан Василев. Крайно интересен и оригинален като находка е разделът “Опера”. Тук под формата на оперни речитативи поетът разкрива трагико-поетични мигове от душевните преживявания на познати класически герои. В “Ария на Мария Магдале-

на", "Ария на Юда", "Ария на Петър", "Ария на Терсит", "Ария на Антигона", "Ария на Едип", "Ария на Прометей", "Ария на Казанова", "Ария на Дон Жуан" любовта е мощен импулс за вътрешни самобичувания, за жестока самоосъдителност, въобще път за знаменателен катарзис, който приближава героите до Бога или ги отдалечава; катарзис, който намества вътрешните им душевни пластове, породени от любов към близък човек, към Бог или въобще към Човека. А тъкмо разкривайки тази любов, те извървяват своята душевна Голгота.

АРИЯ НА ЮДА

.....

аз си плащах от кесийката
за добрите си дела
и накрая продадох Учителя
на цената на един роб
и робът бях аз
след това се разкаях
но вината така натежа
че се обесих
така
на дървото
очаквах Спасителя
но странно
Той отмина

В този раздел има и други интригуващо звучащи стихове, които ни потапят в света на оперния изпълнител, т. е. този на музиката. Йордан Василев умело чрез поетичното слово гради психологията на Артиста, разпнат между

съвременния брутален свят и този на изкуството. Тъкмо избраният речитативен стил дава възможност на поета да изрази задъханата чувствителност на Твореца – избрал висините на изкуството, но и теглен от въжетата на една крайно прозаична действителност. Заглавията на стихотворенията сами говорят за антиутопичната съдържателност: “Портрет на примадоната”, “Партер”, “Антиария”, “Трио и хор”. Йордан Василев в своя поетичен сборник проявява удивителен усет за съвременната чувствителност на днешния човек, разпънат между битовите си проблеми за оцеляване и стремежа си да бъде сред атмосферата на изкуството, на вечните му нравствени и естетически стойности. Той търси своя нравствен и културен център в душата си, рее се между Небето и Земята. И всичко това се озарява в душата му от Любовта.

Крум Гергицов

ПРЕДПРЕМИЕРНО

опери
сапунени опери
кръвосмешения
извращения
любов
вечно влюбени
вечно разделени
вечно женещи се
снаха
и свекърва
вечна омраза
но мина котка път
и угаси телевизора
като той вече не може да се включи
очи пълни
ръце празни
реалност
любов от първа среща
любов вещина
умело отиграване
аз си знам поведението
не репликите
тя знае всичко
и е интересно
довиждане
аз очаквам премиерата

АРИЯ НА МАРИЯ МАГДАЛЕНА

девственост
бедност
ищах за пари
сладострастие
съблазняване
медни монети
крах
живот пропадане
надолу надолу надолу
капан
смъртна присъда
Исус
любов
но истинска
прощение
признателност
живот за другите
вяра възкресение
вяра живот
вяра победа
и това ще се разказва
за вечен спомен

АРИЯ НА ЮДА

аз бях роден
с вярата в Йехова
разбрах за новия Учител
и сърцето ми разцъфтя
защото се наложих
като апостол
но в душата ми имаше и друго семенце
мамонът
повериха ми касата
като на гангстер
охрана на банка
като на педофил
детска градина
като на стара блудница
мъже
аз си плащах от кесийката
за добрите си дела
и накрая продадох Учителя
на цената на един роб
а робът бях аз
след това се разкаях
но вината така натежа
че се обесих
така
на дървото
очаквах Спасителя
но странно
Той отмина

АРИЯ НА ПЕТЪР

аз ловях риба
и суров бе моят занаят
ако не хванех нищо
щях да пукна от глад
и най-лошото
жена ми и децата също
един ден мина Учителят
и кротко каза
с Мен ученици ще ловиш
и скоро осъмнах апостол
с власт над тъмните сили
но нищо не разбирах
защо Учителят просто
не завземеше властта
а на всичко отгоре аз бях скала
и стана нещо странно
Учителят не се защити
но аз извадих меча
и хряс
ухото на слугата
а после беше
и страх
и бяг
и псувни
и срам
а Учителят просто попита
обичаш ли Ме
да Господи

АНТРАКТ

ти долетя като птица
на моето рамо
ти си истинска дама
а аз твой рицар
и започна нашия танц на любовта
черните ти очи
бяха необичайно палави
но в теб имаше нещо
което не беше игра
не беше преструвка
и после открих
твоята вяра във Бога
ти вярваш във Невидимия
в онова което си пожелаваш
и то се сбъдва
това те прави необичайно красива
и отношенията ни
истински живот
бъди палава и разумна
бъди мъдра и весела
и обичай обичай обичай
както Исус

АРИЯ НА ТЕРСИТ

родих се гърбав и грозен
на пет години останах без майка
а баща ми беше кравар
от малък ме наемаха за слуга
и бях за посмешище
на господарските деца
и аз като мъж
тръгнах да се бия срещу троянците
но Одисей ме измами
и не си плати
към когото и да се обърна от царете
ще те изработи
ще те използва
и ще те остави гладен
тези които се борят срещу глада
първи се облажават и нагушват
природата им е такава
да крадат
присвоиха си имотите на богатите
за да бъде всичко общо
а после присвоиха общото
за да има богати
такава ми е съдбата
да се боря честно за Истината
и да ходя гладен

АРИЯ НА АНТИГОНА

двамата ми братя се сбиха
за власт
но и за принципи
а Креон
този играч
безпринципно завзе властта
и забрани човешко погребение
за моите два сокола
аз не можах да изтрая
трупове на лъвовете
да бъдат изкълвани от лешоядите
псетата да се подиграват
със орлите
само защото не могат да летят
и хиените да вият от радост
само защото тигрите са мъртви
някой поръси тленните останки
някой уважи човешкото достойнство
някой изпълни своя сестрински дълг
ето защо аз се обесвам
а присъдата оставям на вас

АРИЯ НА ЕДИП

бях юноша
когато оракулът предрече
че ще се ожения за моята майка
от тогава упорито отказвах
да спя със жена
но ето
часът дойде
и се ожених за прекрасна дама
на средна възраст
всичко беше наред
тя роди
и
о ужас
тя се оказа моята майка
аз си избодох очите
и с дъщеря ми
сестра ми
бродим по света
за да разказваме
как тъмните сили
натикват човека
във боклука
във тинята
във тресавището
и колкото повече риташ
толкова по-зле
и дано да не стана като Ахасфер
нека умра

АРИЯ НА ПРОМЕТЕЙ

аз се подиграх
със властимащите
откраднах им огъня на истината
и щедро го раздадох на хората
и както в тъмното
бухалът мрази светулката
и я кълве
така и мен ме поканиха на един пир
напиха ме
и ме оковаха
и ето сега
аз съм разпънат със вериги
и орел ми кълве черния дроб
и със страдание изкупвам
своето волномислие
волнодумство
и волнодействие
за тиранина
няма нищо по-зло
от тази тройка
и по-плашещо
от жаравата на свободата
докато нейните въглени са още живи
все някога ще избуят във огън
ще изгорят трона на тиранията
и камък на камък
няма да остане
от храма на мракобесието

ПОРТРЕТ НА ПРИМАДОНАТА

тя е щастлива дъщеря
на любящ
и всеотдаен баща
но като всяко дете тя е непослушна
на своя скут е приласкала
не един мъжага
и не един юнак е влязъл в ада
защото го е съблазнила
че вече и технически не е девствена
е ненужно да говоря
но е първа християнка
вярна е на приятеля си
Евангелието проповядва
и чете морал
тя е мечът на Сатана
едното острие
е нейната недостъпност
спрямо християните
а другото
лудата ѝ страст
за секс със яки мъже
тя се е изтъпанчила на сцената
и пее Аве Мария

ПАРТЕР

ад бабешки бебешки адмирира
краят е начало
и началото е край
над моя гроб ще има тревица
а може и тръни
или трънен венец
тъй както разпнаха
и Георги Марков
и Георги Стоев
да пишеш истината е опасно
тя се запечатва с червения восък
на твоята засъхнала кръв
България
каква е твоята съдба
най-способните ти глави
да са с пръснати черепи
и подкорието да е станало
Геена огнена
интелектът е опасност
дипломите обвинителен акт
талантът смъртна присъда
а за мутрите на власт
гражданската доблест
е термоядрена заплаха
и няма нищо по-страшно
от блатото на посредствеността

АНТИАРИЯ

мълчание
глухонямо мълчание
възприемаш света само с очи
и не предаваш нищо
не казваш че сърцето те боли
че те измъчват
че те правят на идиот
разбиращ идиот
че се гаврят с теб
мълчание
мълчание за чуждата болка
за припадналата жена
която се е съвзела
и не може да каже нищо
мълчание перверзия
мълчание оргазъм
мълчание смърт
и безмълвна вакханалия на злото
вече убиват със мълчание
кой си ти
келеш
маститите културтрегери
отдавна защитават изгубената кауза
а животът си отива
изплъзва се като пясък
и нищо
но Исус извика Еффата
и аз ви изпях това

РАЗСЛЕДВАНЕ

комисарят ме прати в операта
и аз инспектор Дюдю
трябва да разоблича и арестувам
няколко чужди агенти
важното е да съм естествен
и невинен
да се промъкна
и прас
белезниците
всеки чужденец е разузнавач
всеки гражданин предател
всяко ченге добър пес
аз
кучето
само да захая
и ставам комисар
аха
ето
чужденецът и нашенката
си разменят програмата
това е шифровано съобщение
затаявам дъх
промъквам се
Горе ръцете
Арестувани сте
о
ужас
комисарят и жена му

ДУЕТ НА ЛЮБОВТА

небето е ясно синьо
облаците млечно бели
и аз виждам моята любима
очите ѝ са небесни
снагата ѝ акация
а косата ѝ узрели жита
бъди със мене вечно ненагледна моя
любимия ми е с очи бадеми
снагата му е кедрово дърво
косата му е теревинт през есента
ела при мене скъпи мой
и ми стопли сърцето
познаваме се от години
и сме два притока на една река
водата тече дълго и бавно
и нашето щастие израства като дъб
няма по-голяма сила от любовта
тя свързва двама непознати
и ги прави една плът
тя изгаря егоизма
и никой не живее за себе си
а служи на другия
и новото семейство
любовта е най-сладката смокиня
в градината на Бога

СЛАВА

там
отвъд
както и тук
ехтят хорали
и техните ектения
хвалят Бога
ние
на земята
пеем Алилуя
и отгоре отговорно подемат Алилуя
ние на лазерни арфи
свирим и пеем Осанна
а отгоре на небесни арфи
отвърщат и пеят слава на Бога във висините
творението не е забравило небесните ноти
цъфналите рози славят Алилуя
цъфналите липи ухалят Алилуя
цъфналите теменужки шептят Алилуя
а серафимите подемат
Свят свят свят Господ на Силите
ще дойде време
когато Исус ще разруши стената
и пеещите славословия
ще се прегърнат
и небето ще се съедини със земята

ЛЮБОВНО ИНТЕРМЕЦО

беше празник
и той се увенча с Христовата любов
ти потърси Словото Божие
а аз ти дадох и сърцето си
ти си неговата завоевателка
няма нищо по-красиво
от твоята невинност и твоя свян
ти си пир за мъжките очи
бедрата ти са пълни със сладост
коремът ти е медена пита
гърдите ти са две ябълки златна превъзходна
очите ти са два кладенеца в които се удавих
и намерих небесата
а косите ти са сватбено слънце
скъпа моя
ти си първа измежду жените
твоята срамежливост
и твоята добродетел
са короната
която Бог ми е дал
и всеки мъж би пожелал
отпусни се
ела със мен
и звездите ще дойдат при нас
за да запалят огъня на любовта
и да сме щастливи като в небесата

ЕДИН ПАИСИЙ

Българийо кърмилница
на стари и нови диктатури
страшни
жестоки
груби
примати
отдали се на Сатана
и останали без мозък
няма по-нещастна от Тебе
и по-сиромашка във Европа
ние си оставаме бедните роднини
на чичковците от Запад
кога ще се освободиш
кога ще се хванеш за своята гръд
и ще се изтеглиш от блатото
на тиранията
докато сме бити
и вързани
във джунглата
няма как да берем банани
и да се наядем
а защото сме гладни
не можем да работим
и на всичко отгоре
няма с какво да мислим
а как ще правим бизнес
Родино
не зная съдбата Ти
но днес тя е трагична

МЕСА

на кръста бе наказан Невинният
кръвта се стичаше
и Животът умираше
творенията убиваха Твореца си
първосвещеникът осъди Бога
и Пътят свърши
но в най-големия мрак
рано в неделя
Светлината проби тъмнината
Животът се възвърна
и възкръсна Възкресението
блажената Надежда
съвършената Любов
и истинната Истина
е там
горе
в Небето
и като Първосвещеник
служи в храма
разбира ни
съвършено състрадава
опрощава ни
и се моли
и се грижи
за враговете Си
защото ние Го убихме
и Той дойде
за да бъде наранен
във дома на приятелите Си

АРИЯ НА ДОН ЖУАН

всеки знае какъв съм
и как обичам жените
очите ѝ бяха небесно сини
косата ѝ от слънце
бедрата ѝ две лодки
в морето на любовта
тя млада бе като русалка
и изигра любовния танц
непохватно
като за първи път
но нейсе
махнах с ръка
Бог бе подбрал за мене
зряла смокиня
сладка бе
и разговорлива
и силна като морския прибой
сега разбирам любовника
на мис Трал
когато дойде празникът
и задуха морският бриз
аз очаквам тебе
мила моя
да кацнеш при мене
да свиеш гнездо
в моите мисли
бъди опитна
и невинна
защото това е любовта

АРИЯ НА КАЗАНОВА

аз кавалер съм
на рапирата и на ноцта
жените се влюбваха във мен
а не аз във тях
аз мъжки ги защитавах
и те ме уважаваха
но случи се обратното
жена
загоряла от морския бриз
с очи като маслини
покори сърцето ми
и нещастно бродех
нощ след нощ
само да я зърна
и да удавя мъката си
във вино бича кръв
за първи път
съм обяден и опитомен
но щастлив
защото любовта е огън
изпояждащ гърдта
и лудост
да бъдеш зависим
от една жокейка
аз съм от онези жребци
които за една любовна нощ
на сутринта
жертват главите си

ТРИО И ХОР

ти увисна
между земята и небето
земята не бе достойна за Теб
защото Ти вършеше само добро
и бе слуга на всички
небето не можеше да Те приеме
защото Ти беше станал проклет
и носеше нашата вина
долу
тъпата
бе от зверове
не от хора
и демони шареха из нея
Твоите ученици
на които вярваше
не вярваха
Твоята майка вярваше
но и нейния ум Сатана бе забулил
единствен един крадец и убиец
прогледна духовно
и Ти му обеща Небето
но драмата свърши
тялото Ти не издържа
и Ти издъхна
Ти загина
за да възкръсне Животът
и да живее Възкресението

ПОКАНАТА НА ПОЧИТАТЕЛЯ

вечер е
звездите светят
със безчувствени искри
и аз унесен съм
под хладната луна
отново леглото ми самотно е
и ми остава моя блян
кога ще дойдеш ти
жена
благата и святата
с венец от щастие и страст
аз роден съм
за огнени нощи
и безумия
за искри между сърцата
и единение на духовете
до зори
обади се мила моя
където и да си
номерът ми е
Съдба

СЦЕНА

следобедът бе слънчев
когато те срещнах за първи път
чуруликахме си весело
като две гълъбчета
и всичко бе песен
но настъпи нощта
бухалът се събуди
и ни погна
отървахме перушината
но не свихме гнездо
този свят не върви към добро
щом из него бродят
сови
ястреби
и лешояди
щом вълците
чакалите
и хиените
господаруват
и гледат да се облажат
със нас
бих искал лъвът да се сприятели със телето
мечката и агнето да пасат заедно
и малко дете да ги води
защото блажената надежда
се нарича
Мир

ЛЮБОВЕН РЕКВИЕМ

скъпа
ухажвам те от години
възхищавах се на млякото на твоята кожа
на очите ти
тази синева
и на златото на твоите коси
но кожата ти се оказа мрамор
очите ти желязо
а косите ти слама
не зная какво искаш от мен
може би пари
но аз не съм петролен шейх
може би пост
но ти махваш презрително с ръка
може би страст
но ти си от камък
позволи ми за край
да изстрелям целия пълнител
във тази любов
ако от нея нищо не става
ако е глуха
саката
и сляпа
да се помолим
и да я погребем
защото на света
трябва да остане само
Красотата

ФЕЕРИЯ

нощ е
а сън не ме хваща
и сънувам наяве
всичките си жени копнежи
имаше стройни като куклички
имаше много пищни
имаше русокоси и зеленооки
изборът бе богат
но аз останах с празни ръце
зла орисница ме омагьоса
да обикалям морето на желанието
без да плувам във него
елате при мене мечти самодиви
благи
сладки
красиви
какво че животът отминава
аз съм щастлив
със своите надежди
и копнения

НОВ КРАЙ НА „ТРАВИАТА“

вече пеят петли тромпети
за да носят светлина надежда
че утре ще дойде
че мъката ще свърши
и ще цъфне зората Христос
защото Той е любовта
защото Той е светлината в мрака
защото Той е животът сред гробовете
измамно е
да учиш
да се трудиш
да носиш скърбите на живота
и да отидеш в нищото
животът е ядене и пиене
животът е страст до бездихание
животът е преоткриване
но сам по себе си
пътят не е цел
Исус дойде от Небето
живя тук
и отиде Отвъд
за да имаме победа
любов
и вечност
и да бъде покосена
Оная с косата

АЛЕГРО ВИВАЧЕ

нощи наред
свързвахме се с джиесеми
пращах ти страстни есемеси
ти ми отвръщаше със романтични есемеси
когато беше мрак
светеха нашите небесни телефони
като надежди светулки
че зората на романтиката ще дойде
че ще сме един до друг
и че ще се държим за ръце
цяла вечност
мракът бе бариерата която ни разделяше
но светлината на чувството го пропъди
защото там където свети
Слънцето на правдата
зловещата тъмнина изчезва
сатанинската сила отстъпва
и злото има нож в гърба
аз съм романтик
и вярвам във светлото чувство
защото каръкът не може да бъде вечен
защото Един
вече го пречуши

АДАЖИО

ходехме на църква
обсъждахме Библията
и четяхме за Исус
но огън изгаряше нашите сърца
и ето
неочаквано
пожарът лумна
и изпепели моята квартира
аз ти бях първия
ти ми беше първата
и вряхме
и кипяхме
и аз бях победен
от сладостта на твоите дюли
но
ти избра друг овощар
и от нашето огнище
остана само пепел
защото беше грях
защото беше дяволска измама
защото бяха козни на злите езици
разпалени от пъкъла
няма златна есен
защото тебе те присадиха
в чужда градина
но аз винаги ще помня
твоя първи плод

РЕКВИЕМ

ВТОРА ЧАСТ

Писах го с любов

ВНИМАНИЕ – ЧУПЛИВИ СТИХОВЕ!

Има стихове, които понасят разнообразни литературно-критически интерпретации, стихове, които колкото повече „дълбаеш“ в съдържанието им, толкова повече откриваш разнообразните пластове на херменевтичните открития, толкова повече от тях изкрystalизират различни равнища на интерпретационни значения. Това обикновено са строфите натоварени с много философия, метафорика, символност на атмосферата си.

Но има и стихове, на които масираната и тежка критическа интерпретация, сякаш ги смазва и те се „задушават“ сред подобен анализ. Такива са прекалено чувливи и те се нуждаят от много внимателно докосване до тях, те се нуждаят от въздух, от ефирност, от внимателно и крехко боравене с критическото слово.

Тъкмо от този втори порядък са творбите в поетичния цикъл на Йордан Василев „Реквием“. Втора поред след първия му поетичен сборник „Любовно адажио“, излязъл през 2018 г., настоящата стихосбирка показва усета и майсторството му да гради самобитни поетични светове.

И в нея, както и в първата, основното чувство на пресътворяване е бликналата любовна енергия. Но каква разлика в тона и звученето на тази енергия в любовното му адажио и сега – в притихналия тон на любовното чувство в „Реквием“. В новата стихосбирка любовта е тъжна, звучаща песимистично и отчаяно: любов-безверие, любов-самота, любов-тъга. Йордан Василев тън-

ко придава чувствата на млад човек, преживял краха и разочарованията в една любов, останал самотник в този свят, без да чува смеха на деца, без да се радва на семейство, без да намери другия човек до себе си. И тъкмо в тъжния тон на тази самотност се крие и драматично-изповедното в тези стихове. Те са написани с болка, с внимателен и кратък отклик върху белия лист. Сякаш Йордан Василев ги е положил много внимателно върху неговата чистота, боейки се да не развали тяхната притихналост и крехкост. *Сламка по сламка/бучица пръст/след бучица пръст/тѝ си градах живота/за най-съкровено/семејството/ все нещо не достигаше/имаше и торнада/и наводнения/и нападения на хищни птици/но аз устоях/ала останах сам/ може би съм дървото в полето/което грѣм ще удари/.*

Изповедният тон на книгата е заключен в изразяване на кръстопътното чувство на крайно отчаяние от неоткритата истинска любов, от несъздаденото от нея семейство, от една страна, и от друга, от явния стремеж да се излезе от този лабиринт на отчаянието. Пишейки своите елегични стихове, Йордан Василев сякаш отстранен отглежда и търси вината за това отчаяние, търси себе си в това отчаяние, търси простор за душата си. Така стихът се явява някакво покаяние, някаква молитва – за Любов, за Светлина, за изнамиране на другия в любовта.

Именно и затова стиховете не са израз на крайно декадентско отчаяние, не са затваряне в психологическите лабиринти на романтичния индивидуалист. Колкото и странно да е в тяхната тъга се прокрадва и тънък лъч светлина, ня-

каква надежда. Именно този лъч придава на стиховете не албумно-сентиментално звучене, а някаква поетична широта, въздушност и светла надежда. Поетът съотнася надеждата си, тъгата си, общувайки с Бога, с Всемира. И в този план елегията на любовта придобива някакъв божествен ореол, ражда се надеждата, че именно Бог ще бъде този, който ще го изведе от отчаянието и ще му подари мигове на *срещи* с голямата любов. *Ще бъде Великден/годишнина от смъртта на татко/черешите ще са цъфнали/ и светът ще бъде розов/ ти ще дойдеш при мен/нежна и блага/ и ще потънем в обятията си/Исус ще възкръсне във сърцата ни/ще се венчаем/и ще бъдем една плът/завинаги.*

Поетичният цикъл на Йордан Василев „Реквием“ има и чисто драматургичен заряд. Стиховете са така подредени, че тяхната последователност следва кардиограмата на промяна на настроенията на автора – от крайна тъга към светли проблясъци, от вътрешно вглеждане в душата към общуване с Божественото, от неверие, че любовта ще се всели в душата му до категоричната надежда, че този миг ще дойде. Именно тази дихотомия между безверие-надежда, отчаяние-светлина придава на стиховете и тънкост на преливанията на основното налагащо се елегично чувство. Стиховете са кратки, но достатъчно силно наситени с емоционални избухвания и притихвания.

Искам да спазя обещанието си, че стиховете на Йордан Василев в цикъла „Реквием“ не се нуждаят от подробен критически анализ. Затова ще завърша коментара си .

Стиховете на Василиевия любовен реквием се нуждаят от нежност, тишина и съчувствие при възприемането им. Това са много чушливи стихове! Чушливи, защото са написани от крехката и ранима душа на поета. И все пак след нашето докосване до тях не оставаме с тъжни и песимистични настроения. Те водят до един душевен катарзис. Един катарзис, който ни извежда от тъгата и отчаянието в живота, в любовта, и ни дава светъл лъч на надежда, че животът продължава, че животът, все пак, се върти и колелото му ни завърта в толкова много тъжни, и весели, и щастливи, и драматични ситуации. Важното е да им устояваме и да вярваме, че все пак Надежда има. Именно в това послание на иначе толкова елегичните стихове на Йордан Василев в този цикъл „Реквием“ е заключено и неговото поетично майсторство.

СМИСЪЛЪТ

*животът е да забравиш болката
собствения си недъг
и да се бориш
да се бориш
пробно са ни дадени десетина години
от нас зависи съдържанието
любов радост щастие
омраза тъга пустош
всеки е ловец
на собствената си съдба
и всеки ще отговаря пред Бога
за стореното в тялото*

Крум Гергицов

ПЪРВО ЖЕЛАНИЕ

няма нищо по-неочаквано
от приближаващата смърт
тя е ужасна и неумолима
като черна прокоба
никой не е надхитрил
костеливите ѝ ръце
и се събуждам от кошмара
нощта си тече
уж всичко е спокойно
но смъртта
просто ме желае
във гнилите си обятия

ВЪПРОС

сега е пролет
цъфтят кестени и парички
но ще дойдат есенни слани
ще попарят всичко
кестените ще окапят
ще останат борове и ели
ще има ли парички
и следващата пролет

УПОВАНИЕ

сега е пролет
розите омайно цъфнаха
и се разнася упойващ аромат
но има кипарис който не се е хванал
и съхне преди да е пораснал
съжалявам за пропуските във живота си
особено че нямам син
и аз ще изсъхна
преди да съм станал голям и зелен
ще премина в гроба
кестени ще се извисяват над мен
и ще чакам гласа на Исус
да ме събуди от мъртвешкия сън
и да ми каже
добре дошъл във вечността

БЕЗ ВНИМАНИЕ

моят крилат Пегас
ме слушаше за всичко
говорехме за любов еротика жени
той послушно превръщаше това във стихове
но Беатриче не се появи
не влезе в моя дом
да го освети със любовта си
няма на кого да завещая Пегас
и волните страници
остава стена
о която да разбия главата си
и да мина отвъд
където ме чака Исус
и Неговият благ и нежен глас
да ми поясни
защо не се е появила Беатриче
къде е била Лаура
и защо най-прекрасната жена
ме е подминавала

ОТДЕЛЯНЕ

никакви пари не ще отнеса на оня свят
ще нося спомени
за Гергана
Илияна
Светлана
и Елена
и за празните си ръце
съдбата беше неумолима
човешките наслади ми бяха затворени
като птици в кафез
можех да ги виждам
но бяхме отделени със решетки
Мария Магдалена не се появи
а само мирис на скъп дамски парфюм
отивам си завинаги
от този перверзен свят
непознал любовта на жена

ПРОКОБА

разхождам се из парка
и виждам съблазнителни женски бедра
страстно закръглени гърди
само че те са от камък
къде сте жени
с вашата неземна красота
защо само ви виждам
но не ви докосвам
коя е оная вещица
която ме е проклела
да бъда нещастен
в любовта

НАДЕЖДА

и все пак ми се живее
сърцето ми бие с надежда
плътта ми жадува за жена
и умът ми е луд
да имам син
какво е животът
чергичка между две дати
колкото и къса да е тя
друго си е да завещаеш син на тая земя
на гроба ми ще има дърво
дъб
той ще бъде като моя род
със здрави корени в земята
и с пищна корона от потомци

НОРМАЛНОСТТА

мои прекършени интернет любви
аз я харесвам
тя ме харесва
здравей
ще си чатим ли
и толкоз
дълга костелива ръка
запушва разговора в нета
не мога да се срещна със любимата
да я разтрия
да я целуна тук и там
и да се роди детето
по нормален начин
защо любовта ми трябва да бъде перверзна
защо във нея да има нещо криво
Боже
от Тебе очаквам нормална любов
и семейство
и онзи шумен дар
децата

КРЪГОВРАТ

работя във гробница
и на мъртвите не им е нужно нищо
освен тишина
но дръзки юноши и девойки
напук на всички забрани
отиват зад гробницата
и се целуват с часове
смъртта е краят
а новото начало
е зад гърба ѝ

ОБЕЩАНИЕ

ще бъде Великден
годишнина от смъртта на татко
черешите ще са цъфнали
и светът ще бъде розов
ти ще дойдеш при мен
нежна и блага
и ще потънем в обятията си
Исус ще възкръсне във сърцата ни
ще се венчаем
и ще бъдем една плът
завинаги

В ТЪРСЕНЕ НА СВЕТЛИНАТА

със живота се борехме
той беше лют със мене
аз два пъти повече
той не ме победи
аз останах същия
но времето мина
и ме чака хладен гроб
защо беше всичко това
нима животът се пропилява ей така
може би стъклените перли
така са се наредили
а може би Христос иска да бъда
дълготърпелив
но кога ще живея
обикновените хора имат своя път
а аз бях белязан
и гледах потока на живота
без да нагазя във водата

ВЪЖДЕЛЕНИЕ

идва смъртта
по монокини
съблазнително потракваща с косата
и аз като на всичко готов любовник
ще я приема
гробът ще бъде хладен и влажен
но какво пък
вече ще съм мъртъв
с онова сладострастно желание
за край на мъките
всеки ден е за мен усилие
вълци грабители и кръвопийци
са ме обкръжили
а аз съм беззащитно агънце
като Христос ще викна
свърши се

ПОГЛЕД НАПРЕД

искам връзка със теб във фейса
но ти упорито ми отказваш
любовта ни бавно загива
пред теб е животът
а мен ме чакат есенни листа
и бъдещето на самотник
всеки мой ден е носене на кръст
любовта
най-сладкият дар
ми е отказана
и аз бродя нещастен и самин
и си чакам слизането от кръста
и полагането в онзи гроб
от който се излиза само с възкресение

НЕУМОЛИМОСТТА НА СЪДБАТА

в борби измина младостта ми
да стана християнин
да завърша
да служа на Бога
но ми липсваше най-сладкият плод
любовта на жена
нощите са зловещи и празни
с тихи стъпки идва смъртта
мислех да я победея със любовта
но никой не е задържал духа си
бавно ще се движи катафалката
ще бъда положен във гроб
без да съм познал жена
поне да ме погребат като младоженец

САМ

сламка по сламка
бучица пръст
след бучица пръст
тъй си градях живота
за най-съкровеното
семейството
все нещо не достигаше
имаше и торнада
и наводнения
и нападения на хищни птици
но аз устоях
ала останах сам
може би съм дървото в полето
което гръм ще удари

СЕЗОНИ

не очаквах че зимата ще свърши
то не бяха студове ветрове валежи
преживявах тежко
но ме приеха на работа
дърветата напъпиха
после се разлистиха
и липите омайно цъфнаха
но за мен любовта прецъфтя
нямам любима
семейство
деца
като сух клон
на плодно дърво
отброявам дните си

ВЪПРОС 2

жаравата на толкова любви изтля
счупи се светилникът на надеждата
още гори Духът на вярата
когато сутрин ставам
съжалявам че съм изгубил още един ден
а следващият ме доближава до смъртта
Господи
защо не ми даде съпруга
която да ми роди децата
Адам общуваше със Тебе
но му трябваше Ева
за да бъде истински щастлив
защо ми е отказано
семейството

НЕПРЕКЛОННОСТ

аз бях трийсетгодишен
а ти петнайсетгодишно девойче
отвлече ме твоят чар
очите ти бяха сини като зюмбюли
кожата ти като мляко
и косата ти като злато
нарочно те изпратих до другия край на града
защото те обичах
но сатана никак не обича любовта
в своите хищни щипци те хвана рака
видях те отново
мислех
оздравяла
но два месеца по-късно
прочетох твоя некролог

ВЪПРОС 3

навън бе пролет
цъфнаха омайно храсти и дървета
небето бе синьо
с тук там бели облачета
две гълъбчета си имаха яйце
но хищна птица го изкълва
и изяде неизлюпеното малко
гълъбите могат да чакат
до идващата пролет
но дали аз ще я доживея
и за какво ми е
след като си нямам любима

ПО ПОВОД ДЕНЯ НА БАЩАТА

разглеждам маркови коли
оглеждам опитни жени
но боли
боли
че синът ми е само проект
боли че съм на години
пясъкът във часовника
неумолимо намалява
а сина го няма
синко
приготвил съм ти книжките
детската стая
светлото бъдеще
остава да се появи майка ти

РИСКЪТ НА ЖИВОТА

разхождам се сам сред гробовете
мъртвите кротко спят
и те са си играели като деца
и те са се обичали
и те са се любили
но е дошъл краят
не е важно кога си роден
нито колко дълго си живял
а какво си правил във тирето
между двете дати
защото някой цял живот е бил юнак
а друг мижитурка
всеки от нас трябва да разпери криле
и да лети
във живота е така
първо скачаш
а после виждаш дали имаш криле

КЛЕТВА

бях капитан на кораби и екипажи
бях на първите места
но любовта ми беше забранена
и нито една жена не ме разбра
повява хлад от моето сърце
стоманено ще бъде
докато женски две ръце
не го стоплят със горещата си плът

В КРАЯ

в нощта
когато любовните страсти са отминали
и щурците тихо пеят
аз чакам края на живота
непригответен за смъртта
не оставих син на тази земя
нямам и съпруга
и чакам от Господ
крайната присъда

СМИСЪЛЪТ

животът е да забравиш болката
собствения си недъг
и да се бориш
да се бориш
пробно са ни дадени десетина години
от нас зависи съдържанието
любов радост щастие
омраза тъга пустош
всеки е ловец
на собствената си съдба
и всеки ще отговаря пред Бога
за стореното в тялото
очаква ни безбрежие
и океан от тишина

ЕСЕННО

вали есенен дъжд
и плаче над рохкавата пръст
той сълзи над неродената реколта
къде си ти незрима моя съпруга
къде са децата
какво е това нечовешко отношение на Съдбата
да имаш дом
а той да е пустиня

ЕСЕНЕН БЛЯН

в пролетта на живота си
как жадувах за любов
за мене беше естествено
момчето да хване момичето за ръка
и да каже
обичам те
но светът се обърка
момчетата тръгнаха със момичета
и момчетата със момчета
после девойките се омъжиха
а аз останах сам
сега
в есента на живота
аз искам кестените да цъфнат пак

ПАРАДОКС

беше мъглив есенен ден
той не обещавахе кой знае какво
но няколко любовни думи вечерта
превърнаха есента във пролет
скъпа
ти си нежна хризантема
кокиче предвещаващо пролет
майска роза с Божествен аромат
ти стопли самотното ми сърце
и аз цяла вечност ще помня
кратките ти реплики
не мога без тебе Любов
дори в есента на живота
аз съм жаден за Теб

ФЕНИКС

любовта е солта на земята
сливата в компота
и най-секретната съставка на кока колата
без нея ставаме работи
отиваме на работа
учим
връщаме се
вечеряме
и заспиваме с късните новини
ако липсва пламъкът в сърцето
все едно не си живял
защото човекът не е впрегатно животно
а личност
която да дава
и да получава любов
скъпа
потрай до следващата пролет
слънцето ще ни огрее
паричките ще цъфнат
и като Феникс
любовта ни ще възкръсне

ПОСЛЕСЛОВ

когато рицарят няма дама на сърцето
когато жена му не му ражда син
когато простичка чистачка го пренебрегва
светът не върви към добро
но ако рицарят срещне любовта
копието му би подпряло небето да не падне
никоя крепост не би му устояла
и жена му би го дарила със наследник
животът се състои от простички неща
които правят от рицаря аристократ
и победител в много турнири
когато любовта е взаимна
сатана се крие в миша дупка
а Исус
Който е любов
щедро възнаграждава влюбените
няма мисъл
няма план срещу Бога
обичайте се

МОЯТА ВЯРА

ТРЕТА ЧАСТ

БОГ

Кой е Бог? –
попитах се.–
Творецът,
нежният любящ баща.
Той всеки ден чака
да се завърна аз,
блудният син,
да ме направи отново наследник,
да ми даде отново обуца
(знак че не съм вече роб)
и да направи празненство,
защото синът Му бе изгубен
и се намери.
Чакаш ли ме,
Татко?

ЗА СЕМЕТО И ЗЕМЯТА

Сеячът Бог сее вярата.
Някои са духовно спечени
и не я приемат;
други с радост я приемат,
но също толкова бързо
я отхвърлят;
трети приемат вярата,
но плевелите на живота им
я задушават;
и остават истинските,
които дават плод на вярата стократно.

Боже,
благослови ме
да Те даря хилядократно
със сладкия плод на вярата.

ОБЩЕНИЕ

Нощ,
Звездите и луната трепкат.
Тишина.
А аз се моля на Бога,
изповядвам се
и търся Неговата воля.
Самотата някак си
предразполага към разговор
с отвъдното.
Боже,
тук ли си?

ПАРАДОКСАЛНА ЛЮБОВ

Бог заповяда на пророка
да се ожени за блудница
и той безропотно прие,
но тя му избяга
и роди други две деца.
Бог заповяда на пророка
пак да вземе блудницата
и Божият човек я откупи от мадам.

Тъй и ние когато сме неверни,
Бог ревнува за нас
и иска едно –
да се върнем.

ЖЕСТОКИЯТ ОТГОВОР

Боже,
аз избрах да ти служа вярно,
да съм коректен и точен,
но най-близкият ми приятел
е бил качествен предател.
Любимата,
която съм държал във ръцете си,
е служила на враговете ми.
Целият ми гръб е във кървящи рани
и продължават да ме бичуват.
Докога Господи?
Знам, че на този свят властва Сатана,
но аз на Тебе уповавам
и търся Твоя лик,
и Твоята светлина.

ВСЕДЪРЖИТЕЛЯТ

Нощем,
когато съзерцавам звездите,
се питам:
Кой ги е създал?
Те се движат в своя път
по точни орбити,
сякаш Един Вседържител ги задвижва;
те се въртят
с величава красота.
Боже,
Ти ли ги сътвори?

ТВОРЕЦЪТ

Кой е направил синия простор?
Кой е сътворил облачната пелена?
Кой е създал реките и моретата?
Кой е сътворил дърветата и сладките им плодове?
Кой създаде и лозата,
за да весели душата?
Ти ли, Боже?

ЛЮБОВТА

Любима,
ти си тъй красива:
от буйната ти коса,
през овала на гърдите ти,
до благодатния ти skut.
Ти ми се кълнеш във любов и вярност
и аз те обичам.
Така ли ни обича Бог?

СПАСИТЕЛНАТА ЛЮБОВ

Когато майката роди детето си,
тя в огъня влиза за него;
дава му ласка, любов и храна.
Но има ли любов по-велика от тази?
Може би любовта на бащата,
който усърдно се труди за своите домашни
и е готов да умре за тях?
А може би любовта на Бог-Отец,
Който даде възлюбения Си Син
за нас,
за да вкуси от нашите проблеми и изкушения
и съвършено да ни спаси на кръста?

СЪЩИНАТА

Кой е Бог?

Дали е жесток тиранин,
взискателен кредитор
или стриктен моралист?

Не!

Той е благ,
дълготърпелив
жалостив,
и милосърден.

Бог знае какви сме.

Той вижда навсякъде и всичко,
но е готов винаги да прощава,
ако Го потърсим
с открита душа
и не с раздрани дрехи,
а със съкрушено сърце.

ИЗБОР

Ако тук търпим тръни и бодили,
ако тук отбягваме цветята на греха,
ако тук се въздържаме от зло,
но отричаме Бога,
ние сме за опшакване.
Но ако има Бог
и Му служим,
ако тук сме войници
на нашия Господ,
ни чакат нетленни тела,
мир и радост в райската градина
и вечност,
която никой календар не може да обхване.
Ти,
читателю,
какво си избра?,
защото аз си избрах второто.

ИЗПОВЕД

Аз вярвам във кръста Христов,
че там е прикован грехът ми,
че Спасителят ми е възкръснал,
ходатайства за мен
и че ще се завърне втори път.
Аз вярвам, че ще възкръсна в нетленно тяло
и с мен ще бъдат спасени
много приятели,
близки,
роднини
и братя во Христе.
Алилуя!
Амин!

БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ

Йордан Василев е роден в Русе. Магистър е по български език и история на ВТУ "Св. св. Кирил и Методий". Пише поезия и проза от ученическите си години. Има отличия за поезия от следните литературни конкурси: "Витошко лале", "Моя бяла пролет", "Поетична Стара Загора" и "Кръстьо Пишурка". За поезия има второ място от конкурса "Пролет моя". Награден е с приза за култура на Румънския трансграничен кръг за литература и изкуство "Дунавски съзвездия". Йордан Василев е награден с грамота на Министерството на културата на България за разпространение на българското изкуство и култура. Има публикации в сборниците на издателство "Лаген", в сборниците на първия, втория и четвъртия конкурс за SMS-поезия, в алманасите "Ирин Пирин", в списанията "КИЛ" и "Картини с думи и багри", в алманасите "Нова българска литература" Романтика и Поезия, в хумористичния сборник "Много се смей, дълго живей" и т. н, Негови стихове, преведени на румънски език, са публикувани в списание "Валахия" и в антологията за поезия "Дунавски съзвездия" Има публикувано есе в българо-македонския сборник "Балканският писател".

Йордан Василев е редактор на юбилейния сборник "Неспокойни дни и ноци" на литературния клуб "Д-р Спиридон Годоров". Съредактор е на литературните алманаси "Крайречни гласове", "Още са живи крилатите хора", "Молитва" и "Дунавски съзвездия". През 2017 г. излезе стихосбирката му "Любовно адажио". Йордан Василев участва в антологията на ССПБ "Светоусещане", "Отражения", "Графити" и "Аритмии". Член е на Дружеството на писателите в Русе и на Съюза на свободните писатели в България. Председател е на Филиала му в Русе от основаването през 2013 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

ОПЕРА, ПЪРВА ЧАСТ	3
ПОЕТИЧНИ СЛОВА ЗА ЛЮБОВ,.....	4
БОГ И МУЗИКА.....	4
ПРЕДПРЕМИЕРНО	8
АРИЯ НА МАРИЯ МАГДАЛЕНА	9
АРИЯ НА ЮДА	10
АРИЯ НА ПЕТЪР	11
АНТРАКТ	12
АРИЯ НА ТЕРСИТ	13
АРИЯ НА АНТИГОНА	14
АРИЯ НА ЕДИП	15
АРИЯ НА ПРОМЕТЕЙ	16
ПОРТРЕТ НА ПРИМАДОНАТА	17
ПАРТЕР	18
АНТИАРИЯ	19
РАЗСЛЕДВАНЕ.....	20
ДУЕТ НА ЛЮБОВТА.....	21
СЛАВА	22
ЛЮБОВНО ИНТЕРМЕЦО.....	23
ЕДИН ПАИСИЙ.....	24
МЕСА.....	25
АРИЯ НА ДОН ЖУАН	26
АРИЯ НА КАЗАНОВА	27
ТРИО И ХОР	28
ПОКАНАТА НА ПОЧИТАТЕЛЯ.....	29
СЦЕНА.....	30

ЛЮБОВЕН РЕКВИЕМ	31
ФЕЕРИЯ	32
НОВ КРАЙ НА „ТРАВИАТА“	33
АЛЕГРО ВИВАЧЕ	34
АДАЖИО	35
РЕКВИЕМ, ВТОРА ЧАСТ	36
ВНИМАНИЕ - ЧУПЛИВИ СТИХОВЕ!	37
ПЪРВО ЖЕЛАНИЕ	41
ВЪПРОС	42
УПОВАНИЕ	43
БЕЗ ВНИМАНИЕ	44
ОТДЕЛЯНЕ	45
ПРОКОБА	46
НАДЕЖДА	47
НОРМАЛНОСТТА	48
КРЪГОВРАТ	49
ОБЕЩАНИЕ	50
В ТЪРСЕНЕ НА СВЕТЛИНАТА	51
ВЪЖДЕЛЕНИЕ	52
ПОГЛЕД НАПРЕД	53
НЕУМОЛИМОСТТА НА СЪДБАТА	54
САМ	55
СЕЗОНИ	56
ВЪПРОС 2	57
НЕПРЕКЛОННОСТ	58
ВЪПРОС 3	59
ПО ПОВОД ДЕНЯ НА БАЩАТА	60
РИСКЪТ НА ЖИВОТА	61

КЛЕТВА.....	62
В КРАЯ	63
СМИСЪЛЪТ	64
ЕСЕННО	65
ЕСЕНЕН БЛЯН.....	66
ПАРАДОКС	67
ФЕНИКС.....	68
ПОСЛЕСЛОВ.....	69
МОЯТА ВЯРА, ТРЕТА ЧАСТ	70
БОГ	71
ЗА СЕМЕТО И ЗЕМЯТА.....	72
ОБЩЕНИЕ	73
ПАРАДОКСАЛНА ЛЮБОВ.....	74
ЖЕСТОКИЯТ ОПГОВОР	75
ВСЕДЪРЖИТЕЛЯТ	76
ТВОРЕЦЪТ.....	77
ЛЮБОВТА.....	78
СПАСИТЕЛНАТА ЛЮБОВ.....	79
СЪЩИНАТА.....	80
ИЗБОР	81
ИЗПОВЕД.....	82
БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ.....	83
СЪДЪРЖАНИЕ.....	85

Йордан Василев

СТИХОВЕ В ЧЕРВЕНО И ЧЕРНО

Българска, първо издание

Рецензент Крум Гергицов

ИЗДАТЕЛСТВО

Съюз на свободните писатели

филиал Русе

Формат е-книга, pdf
Обем 88 стр.

Компютърна обработка и дизайн на корицата

gabriell-e-lit